როდესაც ლოცვას იწყებთ, გაასწორეთ რიგები, შემდეგ კი თქვენს შორის ერთ-ერთი გახდეს იმამი. როდესაც ის "ალლაჰუ აქბარ"-ს იტყვის, თქვით "ალლაჰუ აქბარ

ჰიტტაან იბნ ‘აბდულლაჰ არრაყააში იტყობინება: "(ერთხელ) მომიწია ლოცვის შესრულება აბუ მუსა ალ-აშ‘არისთან ერთად. როცა ის პირველი ორი რაქათის დასრულების შემდეგ დაჯდა, ხალხიდან ერთმა, ვინც მასთან ერთად ლოცულობდა, თქვა: "ლოცვის შესრულება (დავალებულია) ღვთისმოსაობასთან და ზაქათის გადახდასთან ერთად". ლოცვის დასრულების და თასლიმის შემდეგ აბუ მუსამ იკითხა: "რომელმა თქვით ის და ის?" — მაგრამ ხალხმა პასუხი არ გასცა. მან კვლავ იკითხა: "რომელმა თქვით ის და ის?“ — და ისევ ყველამ დუმილით უპასუხა. მაშინ მან იკითხა: "შეიძლება ეს შენ თქვი, ჰიტტაან?" — (რის პასუხადაც) ვუპასუხე: "მე არ მითქვამს ეს, რადგან მეშინოდა, რომ შენ დამტუქსავდი". (ჰიტტაანი ამბობს): "ამის შემდეგ ერთ-ერთმა ადამიანმა თქვა: "მე ვთქვი ეს, მაგრამ (ამ სიტყვების წარმოთქმისას) მხოლოდ სიკეთისკენ ვისწრაფოდი". მაშინ აბუ მუსამ იკითხა: "განა არ იცით, რა უნდა თქვათ ლოცვის დროს?" (ამის შემდეგ მან თქვა): "(ერთხელ), როცა ალლაჰის მოციქული (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მოგვმართავდა ქადაგებით, მან აგვიხსნა, რომელ (რელიგიურ) წეს-ჩვეულებებს უნდა მივყვეთ და გვასწავლა, როგორ უნდა შევასრულოთ ლოცვა. მან თქვა: «როდესაც ლოცვას იწყებთ, გაასწორეთ რიგები, შემდეგ კი თქვენს შორის ერთ-ერთი გახდეს იმამი. როდესაც ის "ალლაჰუ აქბარ"-ს იტყვის, თქვით "ალლაჰუ აქბარ". ხოლო როცა ის იტყვის: {ღაირილ მაღდუუბი 'ალაიჰიმ ვალა დაალიინ} (სურა ალ-ფათიხა: 7), თქვით „აამიინ“, რათა ალლაჰმა გიპასუხოთ. თუ ის მოიხრება და იტყვის "ალლაჰუ აქბარ", თქვენც დაიხარეთ და თქვით "ალლაჰუ აქბარ". იმამი ყოველთვის თქვენზე ადრე იხრება და თქვენზე ადრე სწორდება». ალლაჰის მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ბრძანა: «და ეს (მოქმედება) ასეთია. ხოლო თუ ის იტყვის: "სამი'ალლაჰუ ლიმან ჰამიდაჰ", თქვით: "ალლაჰუმა რაბბანაა ლაქალ ჰამდ", და ალლაჰი შეისმენს თქვენ ქებას. ალლაჰმა თავის მოციქულის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ენით ბრძანა: "შეისმინა ალლაჰმა იმის, ვინც ის შეაქო". როდესაც იმამი დაიხრება და იტყვის "ალლაჰუ აქბარ", თქვით "ალლაჰუ აქბარ" და ასევე დაემხეთ პირისახით ალლაჰის წინაშე. იმამი ყოველთვის თქვენზე ადრე დაემხობა და თქვენზე ადრე წამოდგება. მოციქულმა (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «და ეს (მოქმედება) ასეთია. ხოლო როდესაც დაჯდებით იკითხეთ შემდეგი სიტყვები: ათთაჰიათუ ატტაიბაათუ ასსალავაათუ ლილლაჰი, ასსალამუ ალაიქა აიუჰა ნნაბიიუ ვა რაჰმათულლააჰი ვა ბარაქაათუჰ ასსალამუ ალაინაა ვა 'ალაა 'იბაადილლააჰი სააღიჰიან აშჰადუ ან ლაა ილააჰა ილლა ალლააჰ ვა აშჰადუ ანნა მუჰამმადან 'აბდუჰუ ვა რასუულუჰ».

[სანდო (საჰიჰ)] [გადმოსცა მუსლიმმა]

მოციქულის (საჰააბამ) თანამგზავრმა, აბუ მუსა ალ-აშ'არიმ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) აღასრულა ლოცვა. როცა მივიდა დასაჯდომად, სადაც თაშაჰუდი იკითხება, ერთმა ლოცვის მონაწილემ უკან თქვა: "ლოცვა ყურანში ნახსენებია სიკეთესთან და ზაქათთან ერთად". როცა აბუ მუსამ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) ლოცვა დაამთავრა, მიუბრუნდა მლოცველებს და

ჰკითხა: „ვინ არის ის, ვინც თქვა: "ლოცვა ყურანში ნახსენებია სიკეთესთან და ზაქათთან ერთად", ხალხი გაჩუმდა, არავინ უპასუხა. მან კიდევ ერთხელ გაიმეორა კითხვა, მაგრამ პასუხი არ მიიღო. მაშინ აბუ მუსამ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) ჰკითხა: „იქნებ ეს შენ თქვი, ჰიტაან?“ ჰიტაანთან მისი ახლო ურთიერთობისა და უშუალობის გამო, რითაც მას არ აწყენინებდა. ამით იგი ცდილობდა, ნამდვილი მთქმელი გამოეჩინა. ჰიტაანმა უარყო და თქვა: „მეშინოდა, რომ შენ გამიწყრებოდი, რადგან შესაძლოა იფიქრო, რომ ეს მე ვთქვი“. ამ დროს ერთმა კაცმა თქვა: "მე ვთქვი ეს, და ჩემი განზრახვა მხოლოდ სიკეთე იყო". აბუ მუსამ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) ასწავლა და უთხრა: "განა არ იცით, როგორ უნდა ილოცოთ?" ეს იყო მისი საყვედური. შემდეგ აბუ მუსამ (ალლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) აუწყა, რომ მოციქული (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) ერთხელ მათთან ქადაგებდა, აუხსნა შარიათის წესები და ასწავლა ნამაზის ლოცვა, შემდეგ თქვა: „როდესაც ლოცულობთ, გაასწორეთ რიგები და დადექით სწორად, შემდეგ კი თქვენს შორის ერთ-ერთი გახდეს იმამი. როდესაც იმამი წარმოთქვამს თაქბიირათულ იჰრაამს ''ალლაჰუ აქბარ'' ლოცვის დაწყების წინ, თქვენც თქვით "ალლაჰუ აქბარ" მის მსგავსად. თუ ის წაიკითხავს სურა ალ-ფათიჰას და მიაღწევს სიტყვებს: {ღაირილ მაღდუუბი ალაიჰიმ ვალად დაალლიინ} [ალ-ფაათიჰა: 7], თქვით: „აამიინ“. თუ ასე გააკეთებთ, უზენაესი ალლაჰი მიიღებს თქვენს თხოვნებს. როდესაც იმამი იტყვის "ალლაჰუ აქბარ" და დაიხრება, თქვენც თქვით "ალლაჰუ აქბარ" და დაიხარეთ. იმამმა ყოველთვის თქვენზე ადრე უნდა დაიხაროს და თქვენზე ადრე წამოდგეს, ამიტომ მას არ გაასწროთ. რადგან იმ მომენტს, როცა იმამი თქვენზე ადრე დაიხრება, ავსებს მომენტი, როცა მასზე ცოტა გვიან დაიხრებით. ასე, თქვენი რუქუ'ის ხანგრძლივობა ემთხვევა იმამისას. თუ იმამი იტყვის: „სამი'ალლაჰუ ლიმან ჰამიდაჰ“ თქვით: „ალლაჰუმმა რაბბანაა ვალაქალ ჰამდ“. თუ მლოცველები ამას იტყვიან, ალლაჰი მათ სიტყვებს მოისმენს. რადგან ალლაჰმა, თავისი მოციქულის ენით ბრძანა: "შეისმენს ალლაჰი, ვინც მას აქებს“. როდესაც იმამი იტყვის "ალლაჰუ აქბარ" და დაემხობა, მლოცველებმაც თქვით "ალლაჰუ აქბარ" და დაემხეთ სახით ალლაჰის წინაშე. იმამი ყოველთვის თქვენზე ადრე დაემხობა და თქვენზე ადრე წამოდგება. ასე, ის მომენტი, რომელიც იმამმა თქვენზე ადრე აღასრულა, ავსებს იმ მომენტს, როცა თქვენ მასზე ცოტა გვიან დაემხეთ სახით, და თქვენი სუჯუდის ხანგრძლივობა შეესაბამება იმამისას. როცა მლოცველი ჯდება თაშაჰჰუდის წარმოსათქმელად, მისი პირველი სიტყვები უნდა იყოს: „ყველა სალამი, კეთილი სიტყვები და საქმეები, ლოცვები ეკუთვნის მხოლოდ ალლაჰს. მთელი ძალაუფლება, მარადიულობა და დიდება მხოლოდ ყოვლადძლიერ ალლაჰს ეკუთვნის. ასევე, ხუთივე სავალდებულო ლოცვა ეძღვნება მხოლოდ მას“. ამის შემდეგ უნდა თქვას: "მშვიდობა შენზე, ო, წინასწარმეტყველო, ალლაჰის წყალობა და მისი კურთხევები. მშვიდობა ჩვენზე და ალლაჰის ყველა მორჩილ მონაზე". თხოვეთ ალლაჰს დაცვა ყველანაირი ნაკლოვანებისგან, გასაჭირისა და ზიანისგან. განსაკუთრებული ყურადღება დაუთმეთ ჩვენი წინასწარმეტყველის მუჰამმადის (ალლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) მისალმებას, შემდეგ მიესალმეთ საკუთარ თავს და ალლაჰის ყველა მორჩილ მონას, რომლებიც ასრულებენ მათზე დაკისრებულ მოვალეობებს როგორც ალლაჰის წინაშე, ასევე ადამიანების წინაშე. ბოლოს, დაამოწმეთ: "არ არსებობს ღვთაება თაყვანისცემის ღირსი, გარდა ალლაჰისა, და ვამოწმებ, რომ მუჰამმადი მისი მორჩილი და მისი მოციქულია".

http://www.sunnah.global/hadeeth/ka/show/65097